

Lasīšana

1. uzdevums (10 punkti).

Izlasi informāciju par nenopietno kinomākslā!

Atrodi teikuma sākumam atbilstošu turpinājumu!

Ieraksti tabulā pareizās atbildes burtu!

(Viens teikuma turpinājums ir lieks.)

Nenopietni par to, ko mēs iemācāmies no kino

	Teikuma sākums	Turpinājuma burts
0.	Šausmu filmās vienmēr uznāk briesmīgs negaiss,	A
1.	Pat lielpilsētā filmas galvenajam varonim	
2.	Tikai tas policists, kurš šobrīd ir atstādināts no lietas izmeklēšanas,	
3.	Ikvienam ar datora palīdzību ir pieejama slepena valdības informācija,	
4.	Galvenajam varonim bars uzbrucēju vienmēr uzklūp pa vienam:	
5.	Ventilācijas šahta ir ideāla slēptuve,	
6.	Ģimenes filmās māte no rīta vienmēr cep olas ar gaļu vai vafeles,	
7.	Visiem spridzekļiem ir pievienots liels ekrāns,	
8.	Jebkuru atslēgu viegli var atvērt,	
9.	Jebkurš cilvēks var nosēdināt lidmašīnu,	
10.	Ja filmā kāds sāk dejot,	

A kas liek pazust elektrībai un telefonsakariem.

B ja vien viņam tiek doti norādījumi pa rāciju.

C bet pārējiem ģimenes locekļiem nekad nav laika pabrokastot, jo viņi steidzas uz skolu vai uz darbu.

D viņa nejaušais partneris vienmēr šo deju prot.

E jo skaistas meitenes vienmēr vienas pašas dodas briesmu virzienā.

F kamēr viņš cīnās ar vienu, pārējie „danco” viņiem apkārt, gaidot savu kārtu.

G spēj atrisināt sarežģītu noslēpumu vai noziegumu.

H ja vien pie rokas ir matu sprādze vai papīra saspraude.

I vienmēr būs iespēja novietot mašīnu tur, kur vajadzīgs.

J jo tā ir pietiekami plaša un tur nekad pozitīvos varoņus nemeklē.

K kas satur ziņas par katru cilvēku – no biogrāfijas līdz pat privātām fotogrāfijām.

L lai būtu saskatāms, cik laika vēl atlicis.

2. uzdevums (10 punkti).

Izlasi informāciju par grāmatām!

Atrodī grāmatas nosaukumam atbilstošu anotāciju!

(Viena anotācija ir lieka.)

	Grāmatas nosaukums	Anotācijas burts
0.	<i>Pēteris Bendikšens „Ievads kultūras un mākslas menedžmentā”</i>	A
1.	L. Lapsa, S. Metuzāls, K. Jančevska „Mūsu vēsture”	
2.	Pēteris Hāgens „Dīķis tavā dārzā”	
3.	Maja Pitamika „Es to protu”	
4.	Autoru kolektīvs „Pārmaiņas. Sarunas ar pasaules biznesa līderiem”	
5.	Ēriks Hānbergs „Tirgus stāsti”	
6.	Kenets Blančards, Špensers Džonsons „Efektīvas vadības noslēpumi”	
7.	Eva Renbluma „Četri gadalaiki dārzā: dārzkopja rokasgrāmata”	
8.	Žozē Frešs „Zīda imperatore”	
9.	Anna Diksone „Grūtās sarunas”	
10.	Margarita Stāraste „Ziemassvētku pasakas”	

- A** Šī grāmata nākusi klajā ar Valsts Kultūrkapitāla fonda atbalstu. Tā ietver informāciju, kura noderēs tiem, kas studē Kultūras akadēmijā, Kultūras koledžā un citās Latvijas augstskolās, kuras piedāvā ar kultūras menedžmentu saistītas studiju programmas. Grāmatas autors ir Eiropā atzīts menedžmenta un biznesa ētikas eksperts, arī kultūras menedžmenta jautājumi šeit skatīti caur efektīvākas plānošanas un pārdošanas prizmu.
- B** Rīgas Centrāltirgus ir ne tikai ikdienišķa un pierasta pārtikas iegādes vieta, bet arī sens tūrisma apskates objekts un savdabīgs vēstures piemineklis. Ne velti grāmatas vēstures sadaļa sākas ar 1571. gadu. Interesanti pastāstiņi šeit atrodami par Rīgas, Kandavas, Cēsu un Jelgavas tirgiem. Grāmatas tapšanā lielu ieguldījumu devusi Misiņa bibliotēka. Grāmatā iekļauti fragmenti no citiem literāriem darbiem, folkloras avotiem un arī gleznu reprodukcijas.
- C** Grāmata patiks visiem, kas interesējas par austrumu tēmu, par kaislībām, kuras ap 655. gadu izraisa Ķīnas „zelts” – zīds. Grāmatas autors ir mākslas vēsturnieks un ķīniešu valodas speciālists, bijis Luvras Nacionālā muzeja, Grenobles Mākslas muzeja un Gimē muzeja direktors. Šobrīd viņš vada komunikāciju aģentūru.
- D** Vairāku žurnālistu kopīgi sarakstītajā grāmatā varēsiet izlasīt par nesen pagājušiem notikumiem. Iespējams, ka daudziem šobrīd pie varas esošajiem valstsvīriem un arī inteliģences pārstāvjiem ar augstu stāvokli sabiedrībā šī grāmata būs neērta, jo tā parāda viņu kļūdas un atklāj pašlabuma meklējumus. Kā saka grāmatas autori – šī nav grāmata, kurā „pareizās” lietas pareizi akcentētas, bet „nepareizās” saprātīgi noklusētas.
- E** Katram ir nācies saskarties ar situāciju, kad kaut ko atrisināt var, tikai mierīgi visu izrunājot, taču bieži vien mēs tā nedarām, radot sev vēl vairāk nepatīkšanu. Grāmatā apskatītas situācijas, kas laiku pa laikam rodas gan darba vietās, gan mācību iestādēs, gan ģimenē, gan draugu starpā – nepadarīti mājas darbi, vēlme iegūt algas paaugstinājumu, neierašanās noteiktā laikā u. tml. Grāmata iemācīs, kā spert nelielus solīšus uzvaras virzienā, kā pārvarēt atraidījumu un tikt galā ar aizvainojumu, kā arī citām nepatīkamām parādībām.
- F** Grāmatā stāstīts par to, kā atrast mazam bērnam piemērotas un interesantas nodarbes, kuras attīstītu arī bērna intelektu un prasmes. Uzzināsiet par dažādu praktisko iemaņu veidošanu, kā zobu tīrīšana, vielu ieliešana un iebēršana; maņu skološanu – toņkārtām, smaržām, formu; valodas attīstību – vārdu salikšanu, dzimtas koka veidošanu; skaitļu un ciparu pasauli – to šķirošanu pa grupām, daudzuma noteikšanu, darbošanos ar naudu u. tml. Tās ir tikai dažas prasmes, kuras varēsiet iemācīt bērnam, izmantojot Marijas Montesori pedagoģijas principus.
- G** Šajā grāmatā varēsiet uzzināt, kā veiksmīgāk nopirkt sēklas un stādus, kā izveidot spraudņus, kuras ir sala izturīgākās puķes, kā stādīt dekoratīvos krūmus, kādās krāsās tie būs pavasarī, kādās rudenī un ziemā. Grāmatā ietverti daudzi padomi, kuri palīdzēs gan tiem, kas labprāt kaut ko audzē siltumnīcā, gan tiem, kas saimnieko zem klajas debess.
- H** Karstās vasaras dienās lieti noder atveldzēšanās ūdens tuvumā. Tiem, kam ir savs zemes īpašums, piedāvājam pašiem izveidot ūdenstilpni, vadoties pēc grāmatā dotajiem padomiem, kā pieņemt lēmumu par tās novietojumu un formu, kā sagatavoties izbūves darbiem, kā veikt apzaļumošanu un izdaiļošanu, kā izveidot plūstošu ūdeni un burbuļojošos akmeņus, u.c. Uzzināsiet, kāds tehniskais aprīkojums vajadzīgs, lai jūsu pašu veidotās ūdenstilpnes darbība būtu pietiekami efektīva – kādi sūkņi, filtri un apgaismojums tam visam nepieciešams.

- I Grāmatā apkopotas pasakas, kuru galvenās varones ir puķes – gan dārza, gan savvaļas. Mēs uzzinām autores versiju par dažādu puķu nosaukumu rašanos, bet līdztekus tam katra pasaka ļauj mums dziļāk ielūkoties cilvēka būtībā – gan tikumos, gan netikumos.
- J Šī grāmata palīdzēs vecākiem radīt saviem bērniem gada nogalei atbilstošu noskaņu. Tajā varēsiet izlasīt par svētku nakti virtuvē, piparkūku sirdi, rūķi Svečulējēju un par to, kā svētkus svinēja Baltais trusītis.
- K Šī nav klasiska mācību grāmata, bet gan vienkāršā valodā uzrakstīts stāsts par to, kā kļūt par veiksmīgu vadītāju – kā izteikt aizrādījumus un norādīt uz kļūdām, nenodarot pāri darbiniekiem. Pašlaik, kad mainās daudzu uzņēmumu mērķi un darbības jomas, kad vadītājiem ir jāmotivē darbinieki strādāt par samērā nelielu darba samaksu, grāmata var palīdzēt gan saglabāt cilvēciskas attiecības starp darba devēju un darba ņēmēju, gan veicināt darba ražību un uzņēmuma konkurētspēju.
- L Grāmatā starptautiskus panākumus guvuši vadītāji atklāti stāsta, kā risināt sarežģītas problēmas. Viņi analizē gan savus sasniegumus, gan neveiksmes, dod padomus, kā vadītājam pareizi uzrunāt savu komandu un klientus, ar kādiem paņēmieniem pārvarēt birokrātiju un pārvilināt savā pusē pretiniekus, ko darīt, lai uzņēmumu un komandas idejas nepārņem konkurenti, kā uzņemties risku, rast nebijušus risinājumus un radīt oriģinālus produktus, kas paver jaunus tirgus un izaugsmes iespējas.

3. uzdevums (10 punkti).

Izlasi tekstu!

Atrodi un uzraksti, kā tas pateikts tekstā!

0.	eksistence	esamība
1.	ļoti talantīgs bērns	
2.	uztraucās	

Izraksti no teksta vienu

3.	personifikāciju	
4.	epitetu	
5.	salīdzinājumu	

Izraksti no teksta frāzi vai teikumu, kas

6. vislabāk raksturo mātes ticību dēla spējām

7. kas raksturo mātes satraukumu koncerta laikā

8. atklāj mātes rūpes par pieaugušo dēlu

9. liecina par to, ka māte pārāk stingri izturējās pret dēlu

10. Kāpēc, klausoties dēla uzstāšanos, māte uztraucās? Savu viedokli pamato vienā teikumā!

3. uzdevums.

Māte

Viņa sēdēja pirmajā rindā, un viņas dēls spēlēja Paganīni. Rokas ar jutīgiem mūziķes pirkstiem gulēja viņai klēpī. Viņa strādāja grāmatvedībā. Kādreiz viņa bija mācījusies arī mūziku, taču neilgi un nesekmīgi. Četrus gadus pēc kāzām viņa palika viena ar bālu zēniņu šauriem pleciem, kuram vajadzēja attaisnot ne tikai savu, bet arī viņas esamību.

Izlasījusi par kādu brīnumbērnu, kas Nikolo Paganīni „Kampanellu” atskaņojis bez Tsinājumiem tā, kā šo gadsimta šedevru savulaik spēlējis pats dižais Maestro, viņa nopirka mazu vijolīti arī savam dēlam. Zēnam bija absolūtā dzirde, bet absolūti trūka neatlaidības, kuras toties netrūka mātei. Viņa ļoti ticēja savam dēlam. Viņa dēlam ticēja, kad tas vēl neticēja pats sev, un ticēja, kad tas vairs pats sev neticēja. Ticības viņai bija par diviem. Viņas ticība kā saule nežēlīgi izdedzināja zemi par tuksnesi, kuru veldzēja tikai viņas dēla asaras.

Un tagad viņa sēdēja pirmajā rindā un viņas dēls spēlēja „Kampanellu”. Šo brīdi viņa bija tik daudzkārt iztēlojusies, ka iztēlē jau pazina šī brīža svētlaimi. Taču tagad viņu nez kāpēc kratīja drudzis, it kā viņa būtu sastapusies ar kaut ko pārdabisku. Kaut arī rokas viņai klēpī gulēja rimti kā divas dūjas, viņas pirkstgalos satraukti kņudēja sāpīgi saldas trīsas, it kā tas nebūtu viņas dēls, bet viņa pati spēlētu „Kampanellu”. No tās viņa nedzirdēja ne skaņas, itin kā piepeši būtu kļuvusi kurla. Viņa baidījās elpot, it kā no viņas dvašas varētu pārtrūkt stīga. Un, lai gan viņa labi zināja, ka ar sātāniskajām spējām apveltītais dievišķais Maestro spēlējis pat uz vienas vienīgas stīgas, viņa nejaudāja apvaldīt augošo trauksmes sajūtu, kas pārņēma viņu kā priekšnojauta.

Viņa redzēja, cik bāls ir viņas dēls, un raizējās par tā bālumu. Viņa bažījās, vai dēlam nespiež jaunās, melni lakotās kurpes. Viņa smeldzīgi domāja, ka tam nekad nav bijis bērnbāls. Un, kad, pabeidzis „Kampanellu”, tas smaidīdams palocījās, viņa negaidot atklāja pārāgras plikgalvības pirmo vēstnesi. Un dēla smaids viņu nevis mierināja, bet drīzāk biedēja, it kā viņa sajustu draudošu briesmu tuvumu. Viņai nebija nedz mūziķes dotību, nedz mūziķes diploma. Ar prātu viņa neaptvēra un nemācētu vārdiem izstāstīt, ka dēla svešajā sejā ieraudzījusi pašpārliecinātību, kas ir mākslas nāve. Taču viņa to nemaldīgi saprata ar sirdi un, atsvešināti raudzīdamās it kā jau miruša cilvēka vaigā, ar klusām skumjām brīnījās par sevi, ka ir dzīva.

(Pēc Regīnas Ezeras.)